

KRISTENE VLAAMSCH E VOLKSPARTIJ (KVV), te Antwerpen in het begin van de jaren 1920 opgericht naast **Het Vlaamsche Front** door gewezen frontsoldaten en activisten die zich verbonden voelden met de christelijke arbeidersbeweging en die de Godsvrede principieel verwierpen.

Het orgaan van deze partij was het weekblad *Roe-land*. Bij de verkiezingen van 1925 sloot de KVV een kartelovereenkomst met de **Frontpartij**. De kandidaat van de KVV was **Leo Scheere**. In 1929 werd opnieuw een kartel gevormd met **Het Vlaamsche Front**. Scheere, die bij het **Algemeen Christelijk Werk(nem)ersverbond** bleef aanleunen, werd overboord geworpen en de KVV evolueerde met **René Lagrou**, **Berten Pil**, **Dries van Rompaey** en **Edgar Lehembre** in rechts-extremistische en Groot-Nederlandse richting. Bij de verkiezingen van 1932 stond Scheere op de lijst van **Het Vlaamsche Front** en kwam de KVV op met een eigen lijst, geapparenteerd met de scheurlijst van **Ward Hermans** te Mechelen. Deze lijst behaalde slechts 870 stemmen. Op 22 oktober 1933, na de stichting van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV), werd de KVV ontbonden en werden de leden aangespoord zich aan te sluiten, hetzij bij het **Verbond van Vlaamsche Nationaal Solidaristen** (**Verdinaso**), hetzij bij de **Jong Nederlandsche Gemeenschap**.

LITERATUUR: E. Gerard, *De katholieke partij in crisis. Partijpolitiek leven in België 1918-1940*, 1985; – L. Vandeweyer, 'Het katholieke Vlaams-nationalisme in Antwerpen naast het Vlaams Front 1925-1931', in WT, jg. 50, nr. 4 (1991), p. 193-197 en jg. 51, nr. 1 (1992), p. 1-16; – id., 'René Lagrou en het katholieke vlaams-nationalisme in Antwerpen', in WT, jg. 51, nr. 3 (1992), p. 163-183.

FRANS VAN DER ELST* EN LUC VANDEWEYER